

landske Forstanderskaber og det danske Indenrigsministerium og tillige være Funktionærer i den grønlandske Handels Tjeneste. Det er klart, at det bliver i hvert Fald i høj Grad vanskeliggjort selv for en særdeles samvittighedsfuld og dygtig Mand som Inspektør i Grønland at træde myndig op mod den grønlandske Handels Direktion, naar Inspektøren selv er Funktionær i den grønlandske Handels Direktion's Tjeneste, og som saadan den grønlandske Handels Direktion's underordnede. Det maa ophøre, dette sidste — efter min Mening —, at Inspektøren i Grønland ogsaa er Funktionær i Handelens Tjeneste. Naar man paa den Maade havde faaet oprettet en selvstændig Administration paa Grønland, vilde efter min Mening det næste Skridt være at reformere Forstanderskaberne, saavel deres Sammensætning som deres Virkemaade; men jeg tror, at det er nødvendigt og i hvert Fald vilde være det heldigste, om man først fik selvstændige overordnede administrative Myndigheder i Grønland, som kunne være Mellemlid mellem Forstanderskaberne og den danske Indenrigsminister, naar selve Reformen af Forstanderskabernes Sammensætning og Virkemaade skulde finde Sted. Denne Reform af de grønlandske Forstanderskabers Virkemaade og Sammensætning bør naturligvis heller ikke iværksættes, før Grønlænderne selv ere spurgt, og derfor glæder det mig ogsaa, at den højtærede Indenrigsminister, saa vidt jeg ved, har sendt en Spørgeskrivelse derop. Jeg tillader mig herved at spørge den højtærede Indenrigsminister, hvad denne Skrivelse nærmere gaar ud paa, om den er holdt i al Almindelighed, eller den er særdeles specificeret. Men jeg tillader mig igen at accentuere, at efter min Mening behøver man ikke at afvente denne Skrivelser Besvarelse, forinden man gaar til en Adskillelse mellem Handel og Administration paa Grønland; for dette sidste er en Reform, som efter min Mening meget godt kan iværksættes herhjemme fra. Naar man saa endelig havde faaet dette andet iværksat, at faa reformeret Forstanderskaberne og dermed det lokale Selvstyre i Grønland, var det efter min Mening ogsaa Tiden til at faa reformeret den grønlandske Handel og især at faa indført betydelige Besparelser. Men for at faa hele Forholdet nogenlunde i Orden er det først og fremmest af Vigtighed at faa udskilt den grønlandske Formue fra den grønlandske Handel og dennes Kasse. Nu er jo Forholdet det, at Fælleskassernes Midler

ere bundne i den grønlandske Handel, men Fælleskassernes Midler ere Midler, som skulde tjene til det grønlandske Samfunds Bedste. Naar man nu kommer oppe fra Grønland og vil have Midler til Anvendelse deroppe af Fælleskassernes Midler, saa ere disse Midler ikke til Stede kontant, men ere bundne i den grønlandske Handel, og hvis man skal bruge Midler deroppe, skulde de udredes af den grønlandske Handel, som har ondt ved at skaffe Kontanter, og paa en Maade ere Midlerne beslaglagte saaledes, at det er vanskeligt at skaffe de Midler til Stede, som skulde anvendes til Fremme af det grønlandske Samfunds Forhold, uagtet Grønlænderne selv have betalt endogsaa betydelige Kapitaler ind til disse Formaaels Fremme. Man bør altsaa sørge for — og det er noget, som meget godt kan gøres herhjemme fra — at faa opgjort nøjagtigt og paa en for Grønlænderne retfærdig Maade, hvor stor den grønlandske Formue er og da udsondre den fra den grønlandske Handels Kasse. Saa faa vi Penge til Veje og til Rede til Reform af de grønlandske Forhold.

Dernæst tror jeg, at man i Tidens Løb bør gaa til en skridtvis Ophævelse af den grønlandske Handels Monopol. Jeg siger udtrykkelig skridtvis Ophævelse, for jeg tror ikke, det vilde være heldigt, at man lige med eet ophævede hele Monopolet, men ved selve Arbejdet paa at bringe det grønlandske Samfund saa vidt frem, at Monopolhandelen kan ophæves, vil det ogsaa være ganske overordentlig heldigt, at Handel og Administration ere adskilte, idet Administrationen saa netop kunde varetage paa Grønlændernes Vegne alle de Interesser, som skulde varetages, for at det grønlandske Samfund kan arbejde sig saaledes fremad, at det kan gaa an at ophæve Monopolhandelen. Desuden behøvede man ikke at bære sig saaledes ad, at man lod Monopolhandelen helt og holdent bestaa indtil den Dag, da man med et Slag kunde ophæve den. Der er ikke det mindste i Vejen for, at man kunde bære sig saaledes ad, at man efterhaanden lempede Monopolet noget, at man gav Grønlænderne Ret til selv at sælge visse Varer til hvem, de vilde, f. Eks. til at begynde med kun til hvem de vilde her i Danmark, altsaa at man begrænsede Monopolet noget. Dernæst kunde der sikkert heller ikke være noget i Vejen for, at man snart kom ind paa at lade Grønlænderne, hvis de havde Penge dertil, købe, hvor de vilde. Nu er Forholdet det, at mange af de Varer, Grøn-